

آمریکا و انگلیس قبل از جنگ از نبود سلاح‌های کشتار جمعی در عراق آگاه بودند

دولت‌های آمریکا و انگلیس با سرویس‌های اطلاعاتی مشهورشان، قبل از جنگ کاملاً آگاه بودند که مدرک درباره سلاح‌های کشتار جمعی عراق ضعیف است و یا اصلاً وجود ندارد.

دولت‌های آمریکا و انگلیس با سرویس‌های اطلاعاتی مشهورشان، قبل از جنگ کاملاً آگاه بودند که مدرک درباره سلاح‌های کشتار جمعی عراق ضعیف است و یا اصلاً وجود ندارد.

به گزارش فارس، حقوق بشر از موضوعات بسیار حساس و مورد توجه افکار عمومی در جهان محسوب می‌شود، به گونه‌ای که حجم عظیمی از اخبار رسانه‌های گوناگون دنیا روی موضوع حقوق بشر و حواشی آن متمرکز است. طی سال‌های اخیر نیز یکی از حربه‌های اصلی دولت‌های غربی برای فشار بر جمهوری اسلامی ایران در مجامع جهانی و افکار عمومی دنیا محسوب می‌شود، این درحالی است که هیچ سخنی درباره ابعاد گسترده نقض حقوق بشر در کشورهای مختلف ذکر نمی‌شود.

انگلیس از جمله کشورهای غربی است که ادعا می‌کند در تنظیم سیاست خارجی خود موضوع حقوق بشر را به طور خاص مورد توجه قرار داده این مقوله را در مناسبات خود با سایر کشورها به عنوان یک ملاحظه اصلی در نظر می‌گیرد. بر این اساس، انگلیس گزارش‌هایی را در خصوص وضعیت حقوق بشر در کشورهای مختلف منتشر می‌کند.

از جمله در اوایل فروردین ماه 1390، وزارت خارجه این کشور گزارشی را در مورد شرایط حقوق بشر در برخی کشورها منتشر کرد و در آن مدعی وخامت وضعیت حقوق بشر در ایران شد. این در حالی است که واقعیات موجود در هر دو عرصه سیاست داخلی و خارجی انگلیس مؤید موارد متعدد نقض حقوق بشر از سوی این کشور است.

همین مسئله بهانه‌ای شد تا خبرگزاری فارس نسبت به انتشار سلسله مطالبی درباره نقض فاحش حقوق بشر در انگلستان به عنوان یکی از کشورهای مدعی حقوق بشر اقدام کند.

این مطالب به همت مرکز پژوهش‌های مجلس و با اتکا به منابع مستند غربی درباره نقض حقوق بشر و ابعاد آن تهیه شده است که قسمت دهم آن تقدیم می‌گردد.

***صدها هزار کشته، دومیلیون آواره و چهار میلیون بی‌خانمان نتیجه آزادی عراق**

تجاوز نظامی ایالات متحده به عراق با همکاری بریتانیا در 20 مارس 2003 پیروزی نظامی سریعی در پی داشت و مجر به برکناری صدام حسین از حکومت شد. متجاوزان مدعی برقراری صلح، شکوفایی اقتصادی و دموکراسی در عراق بودند، اما از آن زمان به بعد خشونت، جنگ داخلی و رکود اقتصادی بر این سرزمین مستولی شد. صدها هزار نفر از مدعیان مردند و عده کثیری زخمی و معلول شدند. چهار میلیون نفر بی‌خانمان دند که از این تعداد حدود 2 میلیون نفر کشور را ترک کردند. فقر شیوع پیدا کرد. و بیماری و مرگ کودکان هر روز افزایش می‌یابد.

واشنگتن و لندن درباره اینکه چگونه بدون مجوز شورای امنیت و بر خلاف منشور ملل متحد به جنگ با عراق رفتند، اطلاعات غلط، دروغ و اغراق آمیزی به افکار عمومی و سازمان ملل متحد دادند.

نیروهای ائتلاف کشور عراق را تخریب کردند و به غارت، آتش زنی، تخریب بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها، کتابخانه‌ها، موزه‌ها و تقریباً همه موسسات ملی روی آوردند. میلیاردها دلار در جریان برنامه بازسازی از طریق فساد، تقلب و تخلف مالی به هدر رفته است.

***دولت‌های بریتانیا و آمریکا اطلاعاتی را برای توجیه حمله نظامی‌شان به عراق جعل کرده‌اند**

نیروهای ائتلاف از قدرت نظامی گسترده‌ای استفاده کردند که منجر به تخریب چندین شهر عراق شد. نیروهای ائتلاف هزاران نفر از عراقی‌ها را بدون اتهام و محاکمه در بازداشت بدون محدودیت زمانی نگه داشته‌اند که بسیاری از آنها تحت شکنجه و بازجویی‌های توهین آمیز قرار دارند. نیروهای مذکور شهروندان عراقی را در جریان جستجوی خانه‌ها و در جریان انواع عملیات‌های نظامی می‌کشند. این نیروها همچنین دست به کشتار و فجایع فراوان زده‌اند.

دولت‌های بریتانیا و آمریکا اطلاعاتی را برای توجیه حمله نظامی‌شان به عراق جعل کرده‌اند. با اینکه این دو کشور مدعی هستند که بر اساس حقوق بین الملل دست به حمله به عراق زده‌اند، اکثریت غالبی از کشورها و ملت‌ها به طور دیگر فکر می‌کنند کشورهایی که جنگ و اشغال را شروع کردند به ویژه دو کشور انگلیس و آمریکا باید مسئولیت کشتارها، ویرانی‌ها اختلال در نظام عمومی، رشد فرقه گرایی و بحران اقتصادی را به عهده بگیرند. آنها همچنین باید مسئولیت نقض حقوق بین المللی و تضعیف همکاری بین المللی ناشی از جنگ و اشغال را بپذیرند.

برنامه‌ای برای اسکان پناهنده‌ها نداشته و هیچ کمک بشردوستانه‌ای به آنها نکرده است.

***دولت‌های بریتانیا و آمریکا همواره یاور صدام بوده اند**

بی‌شک، انواع مسئولیت‌ها در رابطه با فاجعه عراق وجود دارد. صدام حسین دیکتاتوری بود که جامعه ضعیف و آسیب‌دیده‌ای را به ارث گذاشت. جنگ بلند مدت و وحشتناک با ایران (1980-1988) و سی سال تحریم‌های تنبیهی ملل متحد بی‌تردید صدمات زیادی به جامعه عراق وارد آورده بود. دولت‌های بریتانیا و آمریکا حتی زمانی که صدام بیش از حد افراط می‌کرد هنوز با کمک‌ها و نیروهایشان از او حمایت می‌کردند و آنها تحریم‌های اقتصادی گسترده ملل متحد را در مدت سی سال سبب شدند که به مردم عراق لطمه وارد کرد و باعث شد تا صدام در قدرت بماند.

این بخش از گزارش، به ویژه موارد زیر را بررسی می‌کند: دلایل غلط درباره جنگ، مخالفت با اشغال، نقش سازمان ملل متحد در عراق، بازداشت شهروندان، پیش زمینه قانونی بازداشت‌ها، جرائم جنگی و نقض آشکار کنوانسیون‌های بین‌المللی، بازداشت توسط نیروهای بریتانیایی، شکنجه و سوءاستفاده‌های سربازان بریتانیایی و رأی دادستانی کل بریتانیا در این خصوص.

*دلایل غلط برای جنگ

پیش از حمله، آمریکا و انگلیس به شورای امنیت فشار آوردند که اجازه #171؛ استفاده از زور» علیه عراق را صادر کند استدلال آنها این بود که استفاده از زور برای بازداشتن دولت عراق از توسعه سلاح‌های کشتار جمعی یا استفاده از این سلاح‌ها- که ممکن است ملت‌های دیگر را نشانه برود- ضروری است. آنها اعلام کردند که عراق قطعنامه‌های شورای امنیت را نقض کرده است و آنها در این مورد مدارکی را به شورای امنیت ارائه داده‌اند. بیشتر اعضای شورا مرد بودند و شورا در پایان مجوزی برای اقدام نظامی صادر نکرد.

*دولت‌های آمریکا و انگلیس قبل از جنگ از نبود سلاح‌های کشتار جمعی در عراق آگاه بودند

دولت‌های آمریکا و انگلیس با سرویس‌های اطلاعاتی مشهورشان، قبل از جنگ کاملاً آگاه بودند که مدرک درباره سلاح‌های کشتار جمعی عراق ضعیف است و یا اصلاً وجود ندارد. خاطرات شخصی و گزارش‌های دیگر نشان می‌دهد که مقامات دولت بوش درباره جنگی علیه عراق در اوایل 2001 بدون اشاره به موضوع سلاح‌های کشتار جمعی بحث می‌کردند و رئیس‌جمهور جورج بوش و نخست‌وزیر تونی بلر درباره حمله به عراق در کاخ سفید در 20 سپتامبر 2001 صحبت کردند.

*عراق هیچ‌گونه تهدید آشکار و فوری تهاجم نظامی اعمال نمی‌کرد

همچنین رئیس اطلاعات بریتانیا، آقای ریچارد دیرلاو در دیداری با تونی بلر در ژوئن 2002 اظهار داشت: #171؛ اطلاعات و واقعیت‌ها درباره سیاست توسط رهبران در واشنگتن تعیین شده بودند». لندن به زودی مشغول دفاع موازی از ادعاهای غلط و اغراق‌آمیز- از جمله دو #171؛ گزارش» مشهور داوینیک استرین- بود.

دو کشور همچنین ادعا کردند که بر اساس #171؛ دفاع مشروع به استناد ماده (51) منشور ملل متحد عمل کرده‌اند. البته اینک ما می‌دانیم که عراق هیچ‌گونه تهدید آشکار و فوری تهاجم نظامی اعمال نمی‌کرد و سیاستمداران نیز این موضوع را می‌دانند. کارن رُس، کارشناس ارشد عراق در هیئت نمایندگی بریتانیا در ملل متحد، بعدها حکایت کرد که مقامات اطلاعاتی بریتانیا و آمریکا به مدت 4/5 سال هر روز به عراق رفت و آمد می‌کردند ولی هیچ گزارشی در مورد این که صدام توان کافی در حوزه سلاح‌های کشتار جمعی دارد یا تهدیدی بر بریتانیا یا کشور دیگری اعمال می‌کند ارائه ندادند.

*بریتانیا آگاهانه تقریباً دو میلیون پناهنده عراقی را نادیده گرفته است

در نهایت، بریتانیا و انگلیس استدلال‌های بشردوستانه- از جمله آزاد کردن مردم عراق از دیکتاتوری صدام حسین و ظلم و ستم وحشتناک وی- را پیش کشیدند. آنها مدعی شدند آزادی و دموکراسی را به عراق به ارمغان خواهد آورد، اما اگر لندن و واشنگتن نسبت به چنین موضوعی نگران بودند، پس چرا قبلاً با دادن سلاح، کمک، همکاری‌های نظامی با صدام همکاری می‌کردند و حتی او را از محکوم شدن توسط دادگاه‌های حقوق بشر ملل متحد حمایت می‌کردند.

بریتانیا آگاهانه تقریباً دو میلیون پناهنده عراقی را نادیده گرفته است. این کشور هیچ کمکی به همسایه‌های عراق در رابطه با پناهندگان عراقی نکرده است.